

розвитку фірми. 4. Індивідуалізація стратегій. Кожна організація унікальна й має особливості, обумовлені складом кадрів, матеріально-технічною базою, культурою й ін. рисами. Звідси, розробка стратегій проводиться з урахуванням цих особливостей. 5. Чіткий організаційний поділ завдань стратегічного управління від завдань оперативного управління й ін.

Список літератури: 1 Ансофф И. Стратегическое управление [Текст] / И. Ансофф; пер. с англ. – М. : Экономика, 1989. – 520 с.

Торой Іллка, доктор екон. наук, університет м. Куопіо (Фінляндія)

Р.О. Побережний, аспірант НТУ «ХП», Харків

СУПЕРЕЧНОСТІ ЯК ДЖЕРЕЛА РОЗВИТКУ ПРОМИСЛОВОГО ПІДПРИЄМСТВА

Джерелом розвитку промислового підприємства як відкритої соціально – економічної системи є, з одного боку, мінливість і динамічність оточення, або суперечності зовнішнього середовища, а з іншого боку, внутрішні суперечності самої системи [1, с. 20].

В загальному вигляді, суперечності, виникають у внутрішньому середовищі та між суб'єктами господарювання та його зовнішнім середовищем. Вони поступово нагромаджуються та у певний момент часу потребують негайного розв'язання. Але суперечності не розв'язуються самі по собі, без конфлікту та певної руйнації.

Визначенню протиріч, або суперечностей, їх впливу на процес розвитку соціально – економічної системи та зокрема промислового підприємства, приділено увагу багатьох науковців, серед яких Лепа М. М., Лепа Р. М., Пушкар О. І. [2], Раєвнева О. В. [3], Ястремська О. М. [1] та інші.

Найбільш розповсюдженим поділом суперечностей [1-3] є їх класифікація на зовнішні та внутрішні. Зовнішні суперечності продукуються самим

зовнішнім середовищем, є незалежними від підприємства на не припускають можливості впливу на них з боку промислового підприємства. Підприємство за таких умов, змушене адаптуватися до змін та суперечностей зовнішнього середовища.

До зовнішніх суперечностей можна віднести:

- суперечності макросередовища, що включають протиріччя в політичній, економічній, соціальній, екологічній, законодавчій, податковій сфері;
- суперечності середовища найближчого оточення, що включають протиріччя між підприємством та постачальниками, підрядниками, банками та фінансово - кредитними установами, податковими органами, споживачами, іншими бізнес – одиницями;
- суперечності мікросередовища, що включають протиріччя між стратегіями підприємства та організаційно – структурними зв'язками з суб'єктами найближчого оточення.

Промислове підприємство в більшій мірі має можливість впливати на вирішення внутрішніх суперечностей, бо саме протиріччя внутрішнього менеджменту та якості процесу управління підприємством і є джерелом внутрішніх суперечностей. Таки чином, підприємству необхідно особливу увагу приділяти розв'язанню саме внутрішніх протиріч. До внутрішніх суперечностей належать ті, що виникають:

- між цілісністю підприємства і необхідністю його структурних підрозділів;
- між плановістю розвитку і невизначеністю його умов;
- між централізацією і децентралізацією управління;
- між традиційними та творчими підходами при ухваленні рішень;
- між ретельністю і творчістю співробітників.

Нерозв'язані суперечності повинні постійно бути у полі зору керівництва підприємства, що дає змогу своєчасно вживати заходи щодо мінімізації наслідків руйнівного впливу нерозв'язаних суперечностей. Подібна можливість

обумовлює ефективність і результативність присутності підприємства на ринку, а також додає додаткові інструменти для управління його розвитком.

Список літератури: 1. *Ястремська О. М.* Стратегічне управління інноваційним розвитком підприємства : навч. посіб. [Текст] / О. М. Ястремська. – Харків : ВД «ІНЖЕК». 2010. – 392 с. 2. *Леа Н. Н.* Моделирование процессов управления развитием предприятий : монографія [Текст] / Н. Н. Леа, Р. Н. Леа, А. И. ушкарь. – Донецк : ООО «Юго – Восток, Лтд», 2005. – 348 с. 3. *Раєвнева О. В.* Управління розвитком підприємства : методологія, механізм, моделі : монографія [Текст] / О. В. Раєвнева. – Х. : ВД «ІНЖЕК», 2006. – 496 с.

С.А. Мехович, канд. екон. наук, професор, НТУ «ХПІ»;

Ю.М. Розпутько, магістр, НТУ «ХПІ»

РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНИХ ТЕХНОЛОГІЙ УПРАВЛІННЯ ПІДПРИЄМСТВОМ ПРИ РЕАЛІЗАЦІЇ ПРИНЦИПІВ РЕІНЖІНІРИНГУ БІЗНЕС-ПРОЦЕСІВ

Інформаційні технології відіграють важливу роль у зміні ділових процесів поряд з іншими важливими факторами. Вони дозволяють радикально змінити бізнес-процеси і значно покращити основні показники діяльності компанії, що дозволяє випередити конкурентів. Тому питання щодо розвитку інформаційних систем управління в сучасних умовах є особливо актуальним.

Ключова проблема успішного проекту автоматизованої інформаційної системи підприємства здебільшого полягає у тому, що вона розглядається як витратний метод, а не інвестиційний. Дослідження показують, що тільки 4-5% керівників підприємств ставлять перед проектами по-справжньому інвестиційні задачі [1].

До числа значних представників західної теорії, що розглядали у своїх працях різні аспекти реструктуризації систем управління підприємством, можна віднести Р. Беррі, Т. Густафсона, Ф. Котлера, Д. Мітчела та інші.

Питаннями сучасного реінжинірингу займалися багато вітчизняних і закордонних учених: І. Ансофф, В. Бабушкін, А. Боцула, О. Виханський, П. Друкер, В. Репін, Ф. Уллах, М. Хаммер, К. Ховард та інші [2].